

Příloha k protokolu o SZZ č.

Student: Bc. Kryštof Valíček

Vysoká škola: FF JU v Českých Budějovicích

Studijní obor: nBOH - nKLS

Datum odevzdání posudku: 19. 8. 2022

Vedoucí: Mgr. Martina Halamová, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Dílo Karla Křepelky

.....
(téma)

Kryštof Valíček se ve své diplomové práci zaměřil na interpretaci básnického díla Karla Křepelky. Práce se snaží postřehnout souvislost mezi kontextem autorova díla, utvářeného zejména z jeho esejistiky, recenzní činnosti, memoárových textů či rozhovorů s autorem, s jeho tvorbou uměleckou. V metodologické kapitole alespoň rámcově objasňuje svůj záměr teoreticky, a to na základě Červenkovy charakteristiky pragmatického kontextu autorovy tvorby a subjektu díla, který je umístěn na rozhraní mezi fikčním a aktuálním světem. Při interpretaci textů tak Kryštof Valíček využívá Červenkovy teze, že fikční svět lyriky stojí oproti narativnímu fikčnímu světu blíže světu aktuálnímu. Nehledá tedy autorovu řeč jen v uměleckých textech, je nezbytné hledat stopy autorova diskurzu i v jeho sekundárních dobových promluvách. I tyto texty je ale nutné interpretovat. I ony jsou narativem se svými rétorickými strategiemi a figurami. I toto kódování je tedy nutné sledovat v kontextu dobové řeči a interpretovat ho.

Diplomová práce vznikala ve velké časové tísní, což se na její kvalitě bohužel také projevilo. Představený interpretační přístup tak v interpretacích autorových sbírek zůstal spíše nastíněn. Zároveň bych ale chtěla studenta pochválit za snahu nepřístupovat k interpretaci básnických textů jako k předem danému konstrukt, ohledává postupné formování autorovy poetiky a popisuje ji od spirituálně zaměřené v první básnické sbírce po poezii katolickou, resp. křesťanskou. Při analýze sbírek se soustředil převážně k podstatným motivům a k prezentovanému prožitku lyrického subjektu. Snaha nahlédnout uměleckou tvorbu v kontextu autorových sekundárních promluv ho někdy přivedla k příliš velké zkratce: např. na s. 51 označí za lyrický subjekt samotného básníka. („Lyrickým subjektem je zde básník: tedy promlouvá „sám“ básník“). Možná k tomu ale došlo chvatnou stylizací a svůj názor může diplomant blíže objasnit. Z autorových sekundárních promluv by bylo zajímavé popsat detaily rozhovoru, v němž Křepelka odmítá označit sebe samotného za katolického básníka.

V práci zůstaly chybné informace, z nichž některé jsou dány patrně chvatnou formulací (v kapitole týkající se historického kontextu např. na s. 22 uvádí, že kniha *Stín blaženosti* vyšla v nakladatelství České Budějovice, míněno je patrně nakladatelství Růže; dále na s. 18 se uvádí, že Jan Novák emigroval do Kanady. Na s. 14 odkazuje na první užití pojmu normalizace. Z formulace není zřejmé, jestli se jedná o Moskevský protokol, v němž byl tento pojem skutečně užít, nebo jestli jde o Smlouvu mezi vládou ČSR a vládou SSSR o podmínkách dočasného pobytu sovětských vojsk na území ČSR.). Některé další aspekty znormalizované kultury by bylo dobré blíže specifikovat – např. ustavení nového Svazu českých spisovatelů a volba předsedů mezi léty 1969–1972 jsou popsány poněkud zjednodušeně. Při charakteristice dobového kontextu se diplomant opírá pouze o Janouškovy *Dějiny české literatury 1945–1989*. Bylo by zapotřebí je doplnit i o další relevantní literaturu. Stejně tak v životopisné části kapitoly „Nezamlčet a nevyzradit“ se při biografických údajích opírá téměř výhradně o zdroje, jejichž autorem je sám Křepelka.

Z textu diplomové práce je patrné, že literatura je pro Kryštofa Valíčka dobrodružnou cestou, na které ho zaujalo mnoho detailů i doplňujících informací. Tyto postřehy mu ale zároveň odvádějí pozornost od jednoznačně zacílené práce. Diplomantova syntax odpovídá jeho „rozbíhavosti“ k detailům a vysvětlování okolností, což by mi bylo i sympatické. Zároveň ale může tato stylizace působit chaoticky a znejasňovat význam sdělovaného. Respektuji jeho osobitý styl, zároveň bych si ho dovolila upozornit, že při emotivním zaujetím inklinuje k hovorovému jazyku – např. Zahradníček „odseděl devět let“ (s. 21), „Mnoho lidí bylo vyhozeno z práce.“ (s. 16). Z formálních nedostatků bych si ho ještě dovolila upozornit, že někdy píše horní index před interpunkční znaménko.

Práce Kryštofa Valíčka dokládá, že se jedná o studenta s velkým zájmem o literaturu, sečtělého, znalého i kontextu světové literatury či biblických textů. Věřím, že kdyby se dařilo psát práci s větší časovou rezervou, nastolené otázky či připomínky by nemusely být vzneseny. V důsledku časové tísně, v níž byla práce psána, jsem bohužel neměla příležitost ji více korigovat.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

.....
podpis vedoucí diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 19. 8. 2022

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl/a
---------------------	---------	-------------	-------	-------------